

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Tertia, Qva Continentvr Hermiae Sozomeni
Salaminij lib. 9. Euagrij Scholastici Epiphanensis lib. 6

Christopherson, John

[Köln], 1569

De Arrianis, & item de Eunomio tum florente, & de libertate sancti
Amphilochij, qua ille in oratione as imperatorem vsus est. Capvt VI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12718

SOZOMENI HISTOR.

gorii prædicationem hic resuscitatum sit ac reuixerit. Seu potius (vt à quibusdam audiui, qui se ré veram referre asseruerabát) q̄ cōgregato ad cōcionē populo grauida mulier è sublimi porticu delapsa hic expirarit, eadēq; factis super ipsa cōmunibus omniū præcibus reuixerit, & vnà cū fœtu saluata sit. Ideoque ex miraculo diuinitus edito deinceps istā appellationē locus ille sortitus fuit. Atq; hac quidē de re eiusmodi rumor etiā hastenus durat: Imperator autē per nuncium Demophilo præcepit, vt aut ex Nicæni concilij decreto Religionē propagaret, & populū ad concordia reduceret, aut ecclesijs excederet. Ille verò conuocato populo, mandatū imperatoris exposuit, & in posterū diē se extra urbē concionaturum significauit. quandoquidem inquit diuina lex iubet, vt si vos ex hac urbe pellant, fugiatis in aliam. Hæc cum præfatus esset, deinceps extra urbē concionatus fuit, & vnà cum eo Lucius, qui ab Arrianis quondam Alexandrinæ ecclesiæ præfectus fuit, qui expulsus, exul, vt dictum est, Constantinopolim cōcessit, ibiq; moratus fuit: Postquam igitur ecclesiam Demophilus reliquisset, ingressus Imperator preces fudit, & ex eo tempore qui consubstantialē trinitatem profitebantur, tépla recuperarunt. Erat autem hic annus, quo Gratianus quintus, Theodosius primum, Cons: fuerunt. quadragesimus scilicet, ex quo Arriani ecclesias occuparant.

*De Arrianis, & item de Eunomio tum florente,
& de libertate sancti Amphiloehij, qua ille
in oratione ad imperatorem usus est.*

CAPVT VI.

ADhuc autem isti, quia numero pollebant, Constantij atque Valentis præiudicio freti, securius conueniebant, ac de deo eiusq; essentia publicè disputabát, & vt imperatoris animum pertentarent, eos subornabant, quos in aula suæ sectæ fautores habebant. Rebantur enim se obtenturos id quod proposuerant, cum ea consideraret, quæ sub Constantio acciderát. Quæ quidē res & ecclesiæ catholicæ sectatoribus formidinē ac sollicitudinē incutierat, qui tamen nō minimè & hinc metuebát, q̄ cōsideraret
quan-

quantū esset Eunomij in disputando acumē: Hic enim nō multo ante ob controuersia, quā cum clericis suis imperāte adhuc Valēte Cyzici habuerat, ab Arrianis discessione facta priuatus agebat in Bithynia è regione Constātinopolis, ac frequēs ad eū populus traiciebat, multiq; aliunde confluebant, partim vt illum pertentaret, partim vt eius doctrinā cognoscerēt: Huius rei fama ad Imperatorē quoq; permanerat, qui iam cōueniendi eius desiderio tenebatur: Caterū Imperatrix Placilla eū studiose deprecando cohibuit. Nam cū Nicāni concilii doctrinā ipsa fidelissimē conseruaret metuebat, ne, quod consentaneum videbatur, maritus colloquio circūuentus in illius sententiā desllecteret: Vigente autē adhuc vtrinq; huiusce contentions studio, episcopis iis, qui Constātinopoli versabantur, palatiū imperatoris salutādi gratia (vt moris erat) frequentātibus, etiā senex quidā, cum his vnā venisse dicitur, ignobilis oppidi sacerdos, simplex ac nullo rerum vsu tritus, sed in diuinis apprimē cordatus: Cum autem ceteri candidē admodū ac religiosē imperatorē consalutassent, etiā sacerdos senex ipsum cōsimiliter salutauit, filio verò Imperatoris qui patri affidebat, æqualē honorē nō exhibuit, sed propius accedens veluti puero, salue inquit fili, simulq; caput illi digito demulcebat. Commotus igitur ira Imperator, & quasi ob iniuriā filio factam indignatus, quem ille non æqualiter honorasset cum patre, foras exturbari cū contumelia senem iussit: Ille verò cū raptaretur, conuersus, ad hunc inquit modū Imperator existima, & cœlestem quoq; patrem excandescere in eos, qui filium cum patre non æqualiter honorant, & genitorē inferiorē nuncupare audent: delectatus hoc dicto Imperator, senē reuocat, & veniam precatus verē illum locutum esse confitetur. Firmior itaq; factus, eos, qui ab hoc diuersum sentirent non admisit, contētionēs etiā & conuentionēs in foro haberi vetuit, & vt de essentia ac natura Dei solito more disputare tutū deinceps nō esset, effecit, lata in eā rem lege & cōstituta pœna.

*De secundo vniuersali Concilio, vnde, &
quam ob causam conuocātū sit, & de
recusatione Gregorij Theologi.*

X. iiii

Caput